

UNIVERZITA J. A. KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘKÉ PREZENČNÍ STUDIUM

2016-2019

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Sebevražedný terorismus

Valenta Jan

Sebevražedný terorismus

Praha 2019

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Jiří Víšek

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR FULL-TIME STUDIES

2016-2019

BACHELOR THESIS

Suicidal terrorism

Valenta Jan

Prague 2019

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

Mgr. Jiří Víšek

Prohlášení

Prohlašuji, že tato bakalářská práce je mým autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškeré zdroje a literaturu, ze kterých jsem čerpal, řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

V Praze dne: 4. 3. 2019

Jméno autora: Jan Valenta

Poděkování

Děkuji panu Mgr. Jiřímu Víškovi, za jeho odborné vedení a cenné rady, které jsem při psaní této bakalářské práce využil a díky kterým jsem tuto bakalářskou práci zvládl dokončit.

Anotace

Tato bakalářská práce pojednává o velmi zajímavém fenoménu, sebevražedném terorismu, který je ve světě velmi probíraný a často se s ním setkáváme v médiích a bude to vždy velmi probírané téma, ve všech koutech světa. V této bakalářské práci budeme zkoumat sebevražedný terorismus z pohledu nás lidí i z pohledu samotných vykonavatelů sebevražedných atentátů. V praktické části, budeme zkoumat samostatné sebevražedné útoky.

Klíčová slova

Terorismus, džihád, korán, islám, útoky, formy, strategie, opatření.

Annotation

This bachelor thesis deals with a very interesting phenomenon, sovereign terrorism, which is solved in the world and we often meet it in the media and it will always be a very explored. in all corners of the world. In this bachelor thesis, we will investigate suicide terrorism the point of view of us as well as from the point of view of the suicide bombers themselves. In the practical part, we investigate separate suicide attacks.

Key words:

Terrorism, jihad, koran, islam, attacks, forms, strategies, measures.

OSNOVA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

ÚVOD.....	9
I. TEORETICKÁ ČÁST.....	10
1. Pojem terorismus.....	10
1.1. Pojem sebevražedný terorismus.....	12
1.2. Opatření proti terorismu.....	13
2. Historie terorismu.....	14
2.1. Terorismu v ČR.....	15
2.2. Terorismu v ČR před rokem 1989.....	15
2.3. Terorismus po roce 1989.....	17
3. Džihád.....	18
3.1. Formy džihádu.....	18
3.2. Korán.....	19
3.3. Sebevraždy v Islámu.....	19
3.4. Oběti terorismu.....	20
3.4.1. Vysoce postavené oběti.....	21
3.4.2. Náhodné útoky.....	22
3.4.3. Únosy letadel.....	22
3.4.4. Hromadné útoky.....	23
3.4.5. Druhotné oběti.....	24
4. Teroristické skupiny.....	25
5. Fáze teroristického útoku.....	25
5.1. Výběr cíle.....	25
5.2. Pozorování cíle.....	26
5.3. Operativní plánování.....	27
5.4. Provádění nácvičku.....	27

5.5. Útok.....	27
5.6. Únik z místa činu.....	28
5.7. Využití činu pro sledované cíle.....	28
6. Ochrana proti terorismu.....	29
6.1. Ochranné protiteroristické operace.....	29
6.2. Ochrana teritoria.....	29
6.3. Ochrana informací.....	30
6.4. Ochrana důležitých objektů.....	31
6.5. Ochrana dopravních prostředků.....	32
6.6. Ochrana osob.....	33
6.7. Ochrana veřejného pořádku.....	34
II. PRAKTICKÁ ČÁST.....	36
7. Cíle práce.....	36
8. Vybrané teroristické útoky.....	36
8.1. 11. září 2001 USA, New York.....	37
8.1.1. Průběh útoku.....	37
8.1.2. Časová osa.....	39
8.1.3. Důsledky atentátu.....	39
8.1.4. Příčiny atentátu.....	40
8.1.5. Hledání atentátníků.....	40
8.1.6. Al-Káida.....	41
8.1.7. Konspirační teorie.....	42
8.2. 3. září 2004 Rusko, Beslam.....	43
8.2.1. Průběh útoku.....	43
8.2.2. Co předcházelo útoku.....	45
8.2.3. Důsledky atentátu.....	45

8.3. 7. července 2005 Velká Británie, Londýn	46
8.3.1. Průběh útoku.....	46
8.3.2. Velká Británie před útokem.....	47
8.3.3. Důvody útoku.....	47
8.3.4. Atentátníci.....	47
8.3.5. Napodobitelé.....	48
Závěr	49
Seznam použitých zdrojů	50

Úvod

„Zabij jednoho a postrašíš jich tisíce“

Staré čínské přísloví.

S terorismem se v dnešní době setkáváme velmi často, není téměř žádný den kdy, by slovo „terorismus“ nezaznělo v jakémkoliv sdělovacím prostředku. Jeden z hlavních důvodů, proč se v dnešní době setkáváme s terorismem tak často, je globalizace a migrace Východních států do Evropy. Terorismus má mnoho forem, tím nejhorším, který sebou přináší nejvíce obětí, je podle mého sebevražedný terorismus.

Cílem této bakalářské práce je seznámit čtenáře s problematikou sebevražedného terorismu jak ve světě, tak i v Evropě. Budu popisovat jak sebevražedný terorismus, tak i terorismus takový. Jeho historii, vznik, teroristické skupiny a také boj proti terorismu.

V praktické části se zaměřím na sebevražedné teroristické události ve světě, budu zkoumat jejich příčiny, jak by se jim mohlo předejít a také jejich následky.

Téma sebevražedný terorismus, je pro mne velmi zajímavé a proto jsem si ho vybral k bakalářské práci. A to nejen proto, že je to velmi aktuální téma v celém světě, ale i proto, že se o toto téma velmi zajímám a věřím, že se mi tyto vědomosti, budou v budoucnu hodit. Teroristických útoků ve světě bohužel přibývá, a proto by se všechny státy měli snažit zajistit svou bezpečnost a dále rozvíjet mezinárodní spolupráce v boji proto terorismu.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. Pojem Terorismus

Definovat terorismus je velmi těžké. Hlavně proto, že tento fenomén prochází velmi rychlým a dynamickým vývojem a to především v posledních letech. Vymezení pojmu terorismus je velmi obtížné i v odborné literatuře je mnoho odlišných definic. Například v knize „Politický terorismus“ shromáždil Alex P. Schmid 109 odlišných definic terorismu, které se od roku 1936 do roku 1981 v literatuře objevily. Clutterbuck cituje čínského vojevůdce a filozofa Sun Tsu, který chápe základ teroristického přístupu tak, že „zabij jednoho a postrašíš jich tisíce“ Komplexnost terorismu se rozšiřuje a definovat ho je tak stále těžší. Můžeme si uvést několik příkladů definic.

Například Alex P. Schmid ve své knize „Encyklopedie světového terorismu“ (2001) uvádí jako definici terorismu „Terorismus je ekvivalentem válečných zločinů v období míru.

Z literárního průzkumu je jasné, že autoři mají různé názory, a to až do takových extrémů, že jeden autor tvrdí, že jeden příslušník nějakého teroristického hnutí je „teroristou“ a další autor ho nazve „bojovníkem za svobodu“. Většina autorů se, ale vyhýbá názoru, že terorismus je osobní záležitostí jednotlivců. Ale více se zaměřují analyzováním politických programů a podpory od místní nebo státní instituce a společnosti jako takové.

V českém encyklopedickém slovníku z roku 1993 je definován terorismus jako: „Souhrn antihumánních metod hrubého zastrašování politických odpůrců hrozbou síly a užití různých forem násilí. Vedle individuálního terorismu existuje terorismus skupin, některé koordinují svoji činnost na mezinárodní úrovni (mezinárodní terorismus)“.

Důležitou roli zde odehrávají, převážně v posledních letech, i všechny typy medií, neboť terorismu věnují velkou pozornost, často se snaží dělat z vlastního aktu terorismu senzaci, tím vlastně určitým způsobem teroristické požadavky, nebo jejich program promítají světu. Terorismus je určitý typ přesvědčování prostřednictvím strachu a jejím účelem může být zesměšnění vlády nebo zpochybnění její legitimacy, vyvolání paniky, děsu, popřípadě chaosu ve společnosti, upoutání pozornosti veřejnosti na určené cíle nebo dosažení konkrétního dílčího cíle.

V 60. letech se již tradičním metodám – vraždy, bombové útoky, braní rukojmí a také vydírání, přidalo unášení letadel. V 70. letech se terorismus internacionalizoval, mnoho skupin začalo pracovat na jiném území, než ve státě ve kterém vnikly.

Státy, které jsou nejvíce podezřelé z podporování terorismu (KLDR, Libye, Irák, Súdán, Sýrie, Irán, a Kuba), vlastní chemické zbraně a pět z nich vytváří biologické programy a některé z nich tajně vytváří jaderné zbraně.

V 90. letech bylo zaznamenáno mnoho pokusů o získání materiálu k tvorbě ZHN. Vše nasvědčuje k tomu, že jde o nestátní teroristické skupiny.

Terorismus společně s organizovaným zločinem a šířením zbraní hromadného ničení na mezinárodní úrovni, je nejzávažnější riziko, které ohrožuje celou lidskou civilizaci. Celosvětově toho nebezpečí vypovídá o tom, že velká část světa byla zasáhnuta nebo je terčem politického terorismu a náboženského charakteru, regionálními akcemi nebo nadnárodních teroristických a extremistických skupin nebo organizací. I přes to, že veškeré bezpečnostní složky států vyvíjí velké úsilí k eliminaci terorismu, tak se každoročně setkáváme s padesáti až šedesáti státy, ve kterých se stane nějaký teroristický čin. Zpřísnění trestů za teroristickou činnost nic neřeší. Mezinárodní teroristé, kteří mají nejčastěji požadavky ke změně vnitřní a zahraniční politiky, změně právního systému, propuštění teroristů z nápravného zařízení nebo zaplacení výkupného a následného umožnění úniku, jsou často odhodláni udělat naprosto cokoliv k dosažení svého cíle a nedají se ničím zastrašit, pro dosažení svého cíle jsou připraveni zemřít při sebevražedném útoku. A proto je velmi obtížné zastavit jejich akci nebo připravit jakoukoliv prevenci proti těmto útokům.¹

¹ MIKA, Otakar J. *Současný terorismus: řešení krizových situací*. Praha: Triton, 2003. ISBN 80-7254-409-8. Str. 20-25

1.1.Pojem sebevražedný terorismus

Sebevražedný terorismus má mnoho taktických výhod. Nemá žádné náklady na únikové cesty a tím zjednodušuje plánování a organizaci. Snižuje riziko chycení útočníka a tím se zvyšuje bezpečnost pro celou skupinu, ke které útočník patřil. Roste tím přesnost a účinnost útoků. Sebevražedný terorismus zvyšuje psychologický dopad atentátu, a to jak na společnost, proti které útočí, tak i na společnost, z které vychází. Atentátníci nejsou pomatenci, nevzdělaní lidé ani chudí. Neobětují se jen proto, že by neměli co ztratit. Americký psycholog a antropolog Scott Atran popisuje teroristu jako mladého člověka, svobodného, nábožensky založeného, často dobře vzdělaného a pevně integrovaného v komunitě. Podle jeho názoru prý jejich život určují jejich vlastní druhové, kteří si je najímají a zkouší si tak jejich náboženskou oddanost a loajalitu.²

Sebevražední teroristé je skupina racionálních jednotlivců, kteří pociťují extrémně velké napětí mezi svou autonomií a skupinovou solidaritou. Skupinová solidarita je pro sebevraha cennější než jeho vlastní život. I nebeská odměna, může být pro někoho, kdo je plnohodnotně oddaný svému náboženství, důležitým faktorem, který hraje roli v jejich rozhodování³

² MIKA, Otakar J. *Současný terorismus: řešení krizových situací*. Praha: Triton, 2003. ISBN 80-7254-409-8. str. 40

³ JAKL, Ladislav, LOUŽEK, Marek, ed. *11. září 2001: deset let poté: sborník textů*. Praha: CEP - Centrum pro ekonomiku a politiku, 2011. ISBN 9788087460061. Str. 24

1.2. Opatření proti terorismu

Je všem naprosto jasné, že terorismu ohrožuje lidská práva a demokratické základy a snaží se směřovat, společnost k destabilizaci. Je proto velmi nutné, proti terorismu bojovat s prostředky, které jsou účinné. Zároveň musíme mít stále na mysli, že ani preventivní opatření proti terorismu nemůže být za žádnou cenu důvod pro porušení lidských práv a hodnot.

Podle vývoje po roce 2001 ve světě mnohonásobně stoupla poptávka po větší bezpečnosti a to i za cenu, určitého omezení svobody všech občanů. V takovéhle situaci se přirozeně posilují tajné služby. Jako příklad si můžeme uvést zvláštní vojenské tribunály USA pro souzení cizinců obviněných z účasti na teroristickém útoku nebo přijímání speciálních protiteroristických zákonů v určitých zemích, jako jsou například USA, Velká Británie nebo třeba Indie.⁴

⁴ ŠTURMA, Pavel, Veronika BÍLKOVÁ a Jana NOVÁKOVÁ. *Mezinárodní a evropské instrumenty proti terorismu a organizovaném zločinu*. Praha: C.H. Beck, 2003. Právní instituty. ISBN 80-7179-305-1. Str. 78

2. Historie terorismu

„Ti, co se vzdají základní svobody, aby získali trochu dočasného bezpečí, si nezaslouží ani svobodu, ani bezpečí“

Benjamin Franklin, 1775

Terorismus doprovází lidstvo od samotných počátků její existence. Přestože terorismus jeho širším měřítkem je stejná, způsoby jeho provedení atentátních útoků a jejich motivace se rozvíjely, ať již svou roli odehrál technologický pokrok nebo proměna společenských poměrů, převážně pak politické prostředí a důkladem na národní identitu a rozvoj odlišných ideologií (anarchismus, komunismus, fašismus, islamismus a podobně). Většina publikací zabývající se historií terorismu volí chronologický přístup a dělí historii terorismu od 1. do 18. století, dále od 18. do 19. s důrazem na Francouzskou revoluci a „carský“ neboli anarchistický terorismus v Rusku, který je vymezen přibližně koncem první světové války. Dále máme terorismus fašistický a komunistický. V období studené války můžeme hovořit o terorismu postkoloniálního, který souvisí s bojem za nezávislost, a zejména o terorismu levicovém, který je motivovaný komunistickou ideologií. Po skončení studené války můžeme hovořit o nové éře terorismu, ve kterém je zdůrazňován přelomový okamžik v podobě útoku na „dvojčata“ z 11. září 2001 a globální boj proti terorismu.

Terorismu můžeme dále rozdělit na éry podle prostředků a metod, které teroristé používaly.

- Éra primitivního terorismu: Teroristé používají jednoduché metody, a tím jsou např. únosy, vraždy, drancování a žhářské útoky; používají jednoduché zbraně, jako jsou dýky, bodce jedy a oheň.
- Éra pokročilého terorismu: používání jednoduchých metod a zbraní, objevují se střelné zbraně a používají střelný prach a třaskaviny.
- Éra moderního terorismu: používání bomb a palných zbraní, unášení letadel, terorismus a sponzorství státních aktérů, vliv médií, mezinárodní provázanost v důsledku rozvoje komunikačních technologií a letecké dopravy.
- Éra post-moderního terorismu: používání informačních technologií, kyberterorismus, vznik globálních sítí a území kontrolovaných teroristy,

fenomén sebevražedného terorismu a rozvíjející asymetrie, užívání zbraní hromadného ničení.

Z výše uvedeného dělení je jasné, že se nejedná o jen o chronologické, ale spíše o gradualistické pojetí. Například i v době postmoderního terorismu se můžeme stále setkat i únosy a vraždami⁵

2.1. Terorismus v ČR

Česká republika patří z dlouhodobého hlediska k bezpečným zemím, což vyplývá z její příznivě geografické polohy, která je uprostřed demokratické Evropy, ale i z poměrně homogenní společnosti, protože není nijak výrazně nábožensky, politicky nebo etnicky založena. Na druhou stranu se Česká republika aktivně pomáhá na vojenských akcích v zahraničí a její členství v NATO by mohlo přitáhnout pozornost radikálních skupin. Přestože terorismus není v České republice tak aktivní jako v jiných evropských státech, je mylné si myslet, že je Česká republika z teroristických útoků plně vyloučena.

2.2. Terorismu v ČR před rokem 1989

Období před rokem 1989 členíme na dvě větší období. Jedno období můžeme vymezit na konec první světové války, vznikem samostatného československého státu a jeho zánikem v březnu 1939, druhým obdobím je konec druhé světové války a pád komunistického režimu v listopadu 1989. Již v prvním období se setkáváme s terorismem. Tím je myšlen například pokus o atentát na představitele státu Karla Kramáře, který atentát přežil a útok na Aloise Rašína, který v roce 1923 po útoku zemřel. Mladá generace se tak potýkala s anarchistickým terorismem, který však neměl v tomto období takový ráz. Mnohem větší důraz měli konfliktní linie česko-německých vztahů, které byly poznamenány německým nacionalismem a nacismem. Podle Rudolfa Strobingera se do Československa s padělanými pasy dostávali vůdci teroristických akcí a prováděli náborů a cvičili teroristické skupiny v řadách německých studentů. Podle zpravodajských služeb pak tyto skupiny o velikosti přibližně čtyř lidí prováděli na pokyn Němců sabotážní akce jako je například přerušování telefonické spojení, prováděli útoky na četnické stanice, pošty a školy. Také vznikala celá řada skupin, které se snažili podporovat iredentistické snahy sudetských Němců a jejich členové se aktivně zúčastňovali teroristických akcí.

⁵ FILIPEC, Ondřej. *Fenomén terorismus: česká perspektiva*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2017. ISBN 978-80-244-5040-7. Str. 48, 50

Pokud zapomeneme na oficiální nepřátelskou politiku Německa, tak už v roce 1938 byla Sudetsko-německou stranou stvořena teroristická organizace „Sudetendeutsches Freikorps“ v překladu Sudetoněmecký dobrovolnický sbor, která měla za cíl provádět teroristické a záškodnické akce na úkor civilním a vojenským cílům v pohraničí. Ti během jednoho měsíce dokázali provést více než 300 záškodnických akcí, zabili 110 lidí a více než dva tisíce občanů unesli do Německa. Nejvíce zasažené oblasti terorismem byli špatně dostupné oblasti v pohraničí, jako například Frýdlantský nebo Šluknovský výběžek. Nejvíce teroristických akcí tu proběhlo po sjezdu NSDAP v září 1938. Dalšími teroristickými akcemi bylo například obsazení Okresního úřadu ve Frýdlantu anebo za pomoci granátů a jiných výbušnin přepadení Finančního úřadu v Habarticích. Další útoky probíhaly na objekty Stráže obrany státu a celníky. Oblast města Aš byla zabrána stranou Freikorps za pomoci jednotek SS 21. září 1938.

Toto můžeme brát jako určitou úvodní etapu teroru, který následoval v období protektorátu Čechy a Morava. Podle odhadů Pavla Minaříka z Vojenského ústředního archivu v Praze odhadujeme počet obětí z nacistické perzekuce na 343 tisíc a z toho bylo 77%, tedy 265 mrtvých z řad židovského obyvatelstva. Politika vyhlazování probíhala bez válečných operací a to nás vede k závěru, že se jednalo a jakousi formu „státního superterorismu“.⁶

2.3. Terorismus v ČR po roce 1989

Po rozpadu Sovětského svazu a dalšími změnami politických poměrů v Československu ustala podpora teroristických skupin a stát už tak nebyl pro občany hrozbou. Terorismus se z Československa a pozdější Českou republikou zcela úplně nevytratil. Například atentát ze dne 2. června 1990 kdy vybuchla bomba, která byla umístěna ve sportovní tašce na Staroměstském náměstí u pomníku Jana Husa, při tomto incidentu bylo zraněno mnoho lidí a pachatel nebyl nikdy nalezen. Mluvílo se zde o politickém motivu, kvůli prvním demokratickým volbám anebo o někom kdo ztratil po pádu komunismu své jistoty. Také velmi medializovaný útok se stal na předsedu komunistické strany Jiřího Svobodu, kterého někdo i s jeho dcerou pobodal u dveří jeho vlastního domu. I přes to, že byl útočník dopaden, tak pro nedostatek důkazů musel být propuštěn a nepotrestán.

⁶ FILIPEC, Ondřej. *Fenomén terorismus: česká perspektiva*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2017. ISBN 978-80-244-5040-7. Str. 73-75

Tyto typy útoků můžeme považovat za formu transformačního terorismu. Tyto akty jsou vyvolávané kvůli velkým politickým a společenským změnám, které ve společnosti probíhají. Protože, tyto změny často vedou k frustraci a nespokojenosti jedinců, kteří s těmito změnami nesouhlasí, ať jsou jejich důvody politické nebo z důvodu poklesu jejich životní úrovně. Tyto změny mohou vést k radikalizaci a k extremismu.

Českou republiku v prvních deseti letech po roce 1989 nezasáhla žádná silnější vlna teroristických útoků, jednalo se spíše o ojedinělé případy, které souvisely se změnami režimu. Podle Globální teroristické databáze z roku 2016 se stalo v České republice celkem 21 teroristických útoků.⁷

⁷ FILIPEC, Ondřej. *Fenomén terorismus: česká perspektiva*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2017. ISBN 978-80-244-5040-7. Str. 79-81

3. DŽIHÁD

Džihád nemusí vždy nutně souviset s násilnou činností a také nemůžeme popřít, že na počátku islámu je víra islámu nešířila silou. Představy islámské víry o džihádu je součástí rozsáhlého práva šaría a džihád je pevnou součástí islámského zákonodárství.

Džihád patří mezi základní pojmy islámské víry a právní teorie, podle kterého se odvíjí muslimský pohled na celý svět. Hanbalovská právní škola chápe džihád jako šestý pilíř víry v podobě šíření víry silou, který patří podle této školy mezi hlavní povinnosti každého správného muslima. Mezi další výklady džihádu mohou například patřit jako snahu o posílení osobní a kolektivní zbožnosti. Dále sem patří obranná válka proti nevěřícím.

3.1.FORMY DŽIHÁDU

Džihád můžeme rozdělit na čtyři roviny:

1. Džihád srdcem, který se zabývá prohlubováním osobní zbožnosti a přemáháním hříchu a pokušení.
2. Džihád jazykem, který je spojován s misijní činností s šířením islámu.
3. Džihád rukou se zabývá obecně prospěšnou činností, jako je například charita.
4. Džihád mečem, který znamená prosazování islámu násilnými podobami. Jsou to například represe proti nevěřícím na území islámu, násilné šíření víry, nebo také obranu proti vnějším nepřítelům⁸

3.2.Korán

Všem je naprosto jasné, že všichni muslimové bez pochyby uznávají svátost Koránu. Text Koránu se podle historie zjevil Mohamedovi, který byl podle historie negramotný a text budoucího Koránu pouze převypravoval svým blízkým, kteří Mohamedovo slovo šířili dál a později ho někteří začali zapisovat.

Jeden počítačový programátor Tom Anderson, jednoho dne provedl výzkum Koránu, starého a nového zákona, kvůli tomu, aby zjistil kolik násilné povahy v Koránu je. Podle

⁸ NEKOLA, David. *Islám a terorismus*. V Pstruží: Lukáš Lhořan, 2017. ISBN 978-80-906030-8-0. str. 71-73.

analýzy Korán obsahuje 2,1% zabíjení a ničení, 2,8% v Novém zákoně a 5,3% ve Starém zákoně.

Starý zákon je podle výsledků dvojnásobně silnější než Korán. Korán se skládá celkem ze 114 kapitol a 6236 Veršů. Jednotlivé verše nejsou řazeny chronologicky, jak běžně bývá, ale od nejdelšího verše po nejkratší. Korán obsahuje přibližně 73 tisíc slov, nový zákon obsahuje 185 tisíc slov a starý zákon 623 tisíc slov. Zjevování koránu trvalo podle historie přibližně 23 let.⁹

3.3. SEBEVRAŽDY V ISLÁMU

Příznivci sebevraždných útoků, nepovažují svou smrt jako sebevraždu, ale považují svou smrt za obranu své víry, kterou považují za nejvyšší formu mučednictví. Ten kdo spáchá sebevraždu za účelem ochránění své vlastní víry, se může těšit velké úctě a má zaručené místo v islámském ráji, ke kterému patří veškeré rozkoše, k tomu patří také jejich představa 72 panen. K tomu navíc mohou osobně spatřit tvář Boha. Příznivci sebevraždných útoků citují následující verše: „A nepokládej ty, kdož na stezce Boží byli zabiti, za mrtvé! Naopak, oni jsou živí a u Pána svého odměnu svou užívají“ Další verše nabádají k životu na onom světě, který je lepší než ten pozemský: „Vy, kteří věříte! Co je s vámi, že když je vám řečeno: ‚Vytáhněte do boje na cestě Boží!‘ jste jako přikováni k zemi? Což vám se líbí více život na tomto než na onom světě? Vždyť užívání života pozemského je nepatrné oproti užívání v životě budoucím!“¹⁰

⁹ NEKOLA, David. *Islám a terorismus*. V Pstruží: Lukáš Lhořan, 2017. ISBN 978-80-906030-8-0. Str. 59-60

¹⁰ NEKOLA, David. *Islám a terorismus*. V Pstruží: Lukáš Lhořan, 2017. ISBN 978-80-906030-8-0. str. 79

3.4. Oběti terorismu

Teroristé považují jako nejlepší terč útoku velké instituce, vlády nebo mezinárodní organizace. Teroristické skupiny se většinou tyto entity snaží narušit různým zastrašováním, vyhrožováním nebo dokonce i přímým úderem. Lidé, kteří se zabývají studiem terorismu, se většinou zaměřují na samotné jednotlivce teroristů, zkoumají jejich taktiku a různé procesy, které potřebují k jejich hledání a přípravám obrany proti útoku. Jen velmi málo lidí věnuje pozornost lidem, kteří byli obětí nějakých násilných činů.

Teroristické cíle můžeme rozdělit na dva typy obětí. A tím jsou, pečlivě vybrané cíle, kterým mohou být například vysoce postavené osoby a náhodné osoby, kteří se jen velkou náhodou ocitnou ve špatný čas na špatném místě. Vybrané cíle, jakou jsou například prezidenti, důstojníci v armádě, veřejně známe osoby nebo velcí obchodníci často vědí o určitém nebezpečí, které jim může hrozit. Ostatní osoby, které se k atentátu dostali úplnou náhodou, které se stali například únosu letadel, bombových atentátů, nebo jiných útoků. Tito lidé mají jen velkou smůlu, že byly ve špatný čas na špatném místě.

Pro obě skupiny je, ale tento hrůzný zážitek špatnou zkušeností, která je poznamená na celý život. To potvrdili všichni účastníci nějakého atentátu, kterého byly zúčastnění.

Většinou jsou, ale atentáty cílené na určité osoby, diplomaty, známé osobnosti, vládní úředníky, vysoce postavené důstojníky nebo dokonce i úspěšné podnikatele. Útok na tyto osobnosti vždy přitáhne velkou pozornost médií a různých sdělovacích prostředků. V tomto případě to využijí k zveřejnění jejich nároků. Tento typ útoků může teroristům sloužit také jako určitý typ zastrašení jejich nepřátel.

Veřejně známe osobnosti, mají pro ně určitou výhodu, tyto osobnosti mají určitou ochranu a tak je můžou vyměnit za vysoké výkupné. Tím, že teroristé unesou nějakou veřejně známou osobu, dávají najevo svou sílu a moc obelstít mnoho lidí a také dokazují, že mají všechny útoky dobře promyšlené.

Teroristé všechny své útoky na vysoce postavené cíle velmi dobře promýšlejí a provádí je s vojenskou přesností. K vypracování jejich dokonalého plánu provádějí dlouhodobá pozorování, která si v další části bakalářské práce popíšeme podrobněji. K těmto útokům

velmi často dochází v místě, kde se jejich cíl cítí nejvíce v bezpečí a to může být například ve vlastním domě, v práci, nebo ve vlastním autě.¹¹

3.4.1. Vysoce postavené oběti

Vysoce postavené oběti jsou pro teroristy ty nejcennější trofeje, jejich cíle jsou většinou vládní úředníci nebo vojenští generálové. Při únosu, nějakého vládního úředníka, vláda okamžitě reaguje a to naznačuje to, že je vláda ochotná okamžitě vyjednávat. Jeden z největších úspěchů teroristů, bylo to, když se skupině teroristů povedlo unést celkem 11 ministrů vlád Organizace zemí vyvážejících ropu, který se uskutečnil v roce 1975 ve Vídni, který měl na svědomí Carlos Šakal a jeho palestinskí pomocníci. Nebo únos Italského premiéra Alda Mora.

Teroristické skupiny považují také za velmi atraktivní cíle i příslušníky obchodních kruhů. Kvůli těmto útokům na vysoce postavené cíle, bylo přijato mnoho bezpečnostních opatření, na snížení možných příležitostí k teroristickým akcím. Zajišťovali se úřady a sídla ozbrojenou ochranou a v některých případech dokonce i pancéřovanými vozidly.

Teroristé si pro svůj útok vybírají tyto lidi nejen kvůli tomu, že jsou velmi známí, ale i pro spojení s například národností, pro spojení s politickou nebo náboženskou skupinou atd. Tyto cíle jsou vždy, velkou výhodou ve vyjednávání. V případě úspěšného únosu mají na úřady určité páky.¹²

¹¹ *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str. 245.

¹² *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str. 246.

3.4.2. Náhodné útoky

Další cíle, které si teroristé často vybírají, jsou někdy jen zcela náhodní lidé. V těchto případech se místo známí osobnosti zaměří na nějaké předem vybrané místo nebo nějakou událost a v jejím okolí se snaží shromáždit co nejvyšší počet lidí.

Teroristé se zaměřují na přelidněná místa, centra, kde se pohybuje velké množství lidí, všech věkových kategorií, pohlaví, sociálních vrstev a ras. Pokud se teroristům podaří zajistit velké množství rukojmí, tak to teroristům zajišťuje volný průchod a pokud je v unesené skupině více národ, tak mají okamžitě větší páku pro vyjednávání.

Tyto účastníci co byli uneseni zcela náhodně, se cítí být naprosto nevinné a nejsou nijak spojeni s důvodem únosu.

George Habas, vůdce radikální skupiny Lidové fronty pro osvobození Palestiny prohlásil, „Neexistují nevinné oběti. Všichni sdílejí odpovědnost za špatnost společnosti. Nikdo není nevinný.“ V případě, kdy teroristé unesou velkou skupinu lidí, tak často dochází k určitým zmatkům a panice mezi lidmi. Zatímco teroristé jsou naprosto v klidu, protože to, že se jim povedlo unést velký počet lidí, znamená, že tento útok měli perfektně nacvičený a ještě jim nehrozí žádné nebezpečí, že by se unesení lidé bránili, protože jsou si většinou všichni unesení lidé cizí, takže je malá pravděpodobnost, že by se na spiknutí mohli domluvit¹³

3.4.3. Únosy letadel

Únosy letadel, byli nejvíce prováděné v 70. a 80. letech 20. století. Teroristé se nejvíce zaměřovali na letadla Amerických, Francouzských, Řeckých a Německých leteckých společností. Podle prohlášení samotných únosců, je prováděli u těchto zemí, právě proto, že všechny uvedené společnosti létaly do Izraele. Z toho důvodu, začala přijímat Izraelská společnost EL AL, z obavy teroristických útoků, velmi přísná bezpečnostní opatření proti teroristům. Od té doby patří Dnes Izrael mezi nejbezpečnější letiště na světě.

Když se teroristům podaří zmocnit se letadla, tak stejně tak jak na kterémkoliv jiném místě, se cestující stanou obětí, ale ne terčem útoku. Pro tyto lidi je to vždy veliký šok a je pro ně nepochopitelné, proč se terčem útoku stali právě oni.

¹³ *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str. 247

Od začátku unášení si teroristé vypracovali určitý žebříček hodnot jejich cílů, podle kterého na úplném vrcholu žebříčku stojí Izraelci, dále na druhém místě Američtí úředníci a příslušníci vojenského personálu a dole najdeme Židy, kteří mohou pocházet z jiných částí světa.

Nejatraktivnější cíl je pro teroristy z řad Američanů, kvůli jejich důležité roli v zahraniční politice. Dále je to kvůli tomu, že atentátníci vnímají USA jako nejhlavnějšího představitele zla. Cíle z jiných národu si teroristé vybírají podle politické situace, která se v tu danou chvíli na určitém území odehrává.

V některých případech, kdy se mezi unesené lidi dostanou například ženy s malými dětmi nebo miminky, známe případy, ve kterých byli téměř hned propuštěni. Ale i naopak tu máme případy, ve kterých se k ženám s dětmi teroristé chovali velmi špatně. Jako příklad si můžeme uvést únos letadla z roku 1985 společnosti Egypt Air na cestě z Athén do Káhiry. Během tohoto letu, si atentátníci všimli, že na palubě letadla se nachází tři Americké a dvě Izraelské ženy, které jen kvůli jejich původu okamžitě zabili.

Když si vše shrneme, tak během samotného únosu letadla, dochází k zabití jen velmi málo lidí, které slouží spíše jako zastrašení ostatních. Pokud to není cíleně sebevražedný útok, který je zakončený pádem letadla, tak přeživší mají často z takových útoků do konce života, velmi silné psychické problémy. Za to také může to, jakým způsobem teroristé zacházejí s cestujícími během útoku.¹⁴

3.4.4. Hromadné útoky

Velmi častým cílem bylo na konci 20. století, byla velká skupina lidí na veřejně přístupném místě. Jako příklad si můžeme říct bombový atentát v obchodním centru v New Yorku v roce 1992 nebo útok z roku 1995 stejný útok v Oklahomě. Ve většině případů dochází k obrovským ztrátám nevinným životům jako při útoku 11. září 2001 v USA, které si více popíšeme v praktické části bakalářské práce. Teroristé se těmito způsoby útoků snaží demonstrovat a ukázat světu jakou mají moc a sílu.

Tyto útoky, které vykonají na veřejném místě, kde se nachází mnoho lidí, zajistí teroristům, téměř okamžitou publicitu. Pokud se jim nepodaří dosáhnout svého cíle, tak se jim

¹⁴ *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str. 248

určitě podaří dostat se do veškerých sdělovacích prostředků. Pokud se teroristům podaří jejich plán, tak dokážou, že veškeré úřady selhaly a to dává teroristům moc vyjednávat.

Pro Teroristy jsou velmi atraktivní cíle, kde můžou spáchat velké škody jak na životech, tak i na materiálních cílech, jako jsou například budovy. Nejčastějšími cíly teroristických atentátů jsou obchodní centra, letiště, letadla, vlaková nebo autobusová nádraží, obchodní domy nebo státní instituce. Často si teroristé vybírají i například hotely a to z toho důvodu, že mají velkou šanci, že se v hotelu bude nacházet velké množství lidí s různými národnostmi.¹⁵

3.4.5. Druhotné oběti

Za druhotné oběti nepovažujeme osoby, nebo skupiny, které se přímo staly cílem útoku, ale jejich rodiny, jejich blízké, přátelé, které trpí velkým strachem během útoku a v případě vražd traumatem ze ztráty svého blízkého.

Pokud si teroristé vyberou za cíl osobu, která je spojována například s vládou, armádou, nebo nějak vysoce postavenou pozicí, tak je tu velká šance, že se jim dostane velké podpory a často za ně stát zaplatí výkupné a cíle se tak mohou bezpečně dostat zpět domu nebo dokonce stát i finančně podporuje jejich rodinu.

Jako příklad si můžeme uvést, kdy vláda USA finančně podporovala 52 rodin, protože členové těchto rodin, byli drženi v Íránu jako rukojmí v letech 1979-1981. Nebo například když velká obchodní společnost zaplatila výkupné za svého zaměstnance v hodnotě několika desítek milionů dolarů, který byl rukojmí v Latinské Americe.

Pokud je unesený nějaký člen rodiny, který není součástí vlády, velkých společností, nebo armády, tak se jemu nebo jeho rodině dostává finanční podpoře jen velmi výjimečně. Často i informace jejich rodinám jsou velice omezené. O této zkušenosti může vypovídat jeden z rukojmích, který byl držení v Libanonu, kdy si jeho příbuzní stěžovali na velmi malou pomoc a velmi malou informovanost, která rodinu nechávala v nevědomosti.¹⁶

¹⁵ *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str. 248

¹⁶ *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str. 248

4. Teroristické skupiny

Základními jednotkami, které provádí teroristické útoky, jsou teroristické skupiny. Teroristické útoky mohou sice provádět jednotlivci, ale i jednotlivci potřebují nějakou podporu, bez podpory by jejich šance na úspěch byla minimální.

Teroristické skupiny se různě liší strukturou a organizací. Jejich struktura a organizace vyplývá z různých tradic, operačních podmínek a možností. Organizace často vychází z jednotného modelu, který se dá znázornit jako pyramida. Na vrcholu pyramidy je štáb a tvrdé jádro skupiny, většinou je na vrcholu maximálně 5 osob, které vše řídí. Vybírají cíle, zpracovávají plány a analyzují další informace. Ve středu pyramidy nalezneme aktivní členy, které na rozkaz štábu vykonávají atentáty. Tito lidé, stejně tak jako lidé z vrcholu pyramidy žijí v přísné ilegalitě a jsou ve svém oboru profesionálové, rozumí zbraním, výbušninám a všemu co využívají. Svou teroristickou činnost mají jako zaměstnání, za které dostávají plat. Ve střední části pyramidy se pohybuje i několik desítek lidí. V nižší úrovni pyramidy jsou aktivní podporovatelé, kteří se nezúčastňují akcí, ale zajišťují veškeré prostředky k vykonání atentátu a tím jsou finance, zbraně, dopravní vozidla, doklady, ubytování, atd. Na nejnižší úrovni pyramidy nalezneme pasivní podporovatele, kteří jsou omezeni jen na ideologickou podporu a zároveň jsou zálohou pro doplnění počtu osob aktivních teroristů.¹⁷

5. FÁZE TERORISTICKÉHO ÚTOKU

Teroristické útoky jsou často prováděny v několika fázích, které si jednotlivě popíšeme.

5.1. Výběr cíle

Při výběru cíle, hraje velkou roli několik kritérií, jedním z hlavních kritérií je to, aby byl cíl atraktivní, a to znamená, aby útok přilákal co největší zájem veřejnosti, a aby útok vyvolal co nejdélší odezvu ve sdělovacích prostředcích a zůstal co nejdéle v paměti co nejvíce lidí. V první fázi teroristé zkoumají více cílů a postupně jeden za druhým vylučují, aby se rozhodli pro ten nejatraktivnější cíl. Při výběru také hledí na to, jakou obranu jejich vybraný cíl má, pokud má cíl slabou obranu, tím je možnost napadení větší. A pokud jim vyhovuje poloha objektu a ostatní atributy, tak je to pro teroristy jasná volba.

¹⁷ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 29

5.2. Pozorování cíle

Pozorování cíle je jeden z nejdůležitějších faktorů ke shromažďování údajů a zpravodajských informací pro vypracování plánu útoku. Tuto činnost vykonávají jednotlivci nebo malé skupiny lidí vykonáváním běžných věcí, aby nevzbudili nějaké podezření. Jednotlivci nebo malé skupiny musí splynout s davem. Pozorování cíle je zaměřené na mapování okolí, režimu osob v dané lokalitě, zjištění jaké se používají komunikační sítě, zjištění všech možných vstupů do objektu, zálib a zvyků osob pohybujících se v objektu a tak podobně. Dále zkoumají obranné systémy, technická vybavení, výzbroj stráže, chování stráže a vše co by mohlo teroristický útok ohrozit.

Pozorování můžeme rozdělit do několika skupin:

- Stacionární pozorování, toto pozorování provádí jednatelce dlouhodobě, ze stejné pozice, aby zjistil veškeré činnosti jednotlivých objektů, toto pozorování může provádět například z autobusové zastávky, lavičky v parku nebo například ze zaparkovaného vozidla, pozorovatel proto musí vždy naprosto splynout s okolím, proto musí být stejně oblečen nebo se chovat stejně jako všichni okolo.
- Pohyblivé pozorování, toto pozorování zajišťují pozorovatelé například za jízdy z auta nebo pěší. Toto pozorování se nejčastěji používá ke zjištění režimu zájmových osob nebo ke zjištění situace v objektech nebo oblastech. Tuto činnost může využívat větší počet osob.
- Technické pozorování, toto pozorování se provádí za účelem zjištění informací za pomoci odposlouchávání telefonických hovorů, monitorování rádiového provozu, zkoumání videotechniky a tak podobně.
- Segmentové pozorování, toto pozorování je časově a organizačně nejnáročnější. Toto pozorování se zakládá na dlouhodobém pozorování objektu, oblasti nebo možných tras. Toto pozorování se provádí ve velmi krátkých intervalech a vše co se během pozorování zjistí, se postupně skládá do komplexního celku na principu mozaiky.
- Komplexní pozorování, může být jakákoliv kombinace výše uvedených možností pozorování.

5.3. Operativní plánování

Poté co teroristé provedou pozorování, tak na základě zjištěných informací z pozorování a zpravodajských informací, teprve potom začínají plánovat útok. Tento plán obsahuje veškeré důležité materiální i personální zabezpečení akce, vytváří předpokládaný průběh útoku a časový harmonogram. Tento plán je vždy vypracován tak, aby teroristé měli vždy převahu. Jejich převaha závisí zejména na několika bodech a tím jsou: moment překvapení, volba času a místa, výběr podmínek útoku, převaha lidí, výzbroj, zajištění pozorovacích stanovišť, zajištění stanovišť a prostorů pro střelbu, provedení útoků na odpoutání pozornosti atd.

5.4. Provádění nácviků

Když teroristé vytvoří plán, tak je důležité ho otestovat v modelových situacích. Teroristé si při nácviku ověřují, jestli jsou plánované prostředky dostatečné a také jestli se jejich časový harmonogram dá stihnout. Tyto útoky v modelových situacích testují tak dlouho, dokud si nejsou naprosto jisti, že jejich útok zvládnou bez problémů.

5.5. Útok

Když je plánování a cvičení u konce, tak jsou teroristé připraveni provést útok. Ještě krátce než útok provedou, tak se vždy přesvědčí krátkodobých pozorováním, zda půjde útok provést, tak jak nacvičovali v modelových situacích. Pokud zjistí nějaké změny, přistupují k operativním změnám v plánu. Tuto změnu provádějí jen několik hodin nebo několik minut před samotným útokem na cíl. Těsně před tím, než provedou útok, identifikují cíl. To je velmi důležité hlavně v případě, když je jejich cílem nějaká osoba nebo nějaký dopravní prostředek. Toto je velmi důležitý faktor, aby nedošlo například k útoku na nesprávnou osobu. Identifikace cíle se provádí mimo místo útoku, aby nedošlo k prozrazení. Signál, který potvrzuje správnost cíle. Znamení, že je cíl správný se může předávat vizuálně nebo například pomocí rádia, telefonu a atd. S potvrzením o správnosti cíle je útočný tým informován o blízkosti cíle.

5.6. Únik z místa činu

Útok z místa činu je pro teroristy mnohem důležitější než samotný útok. Jak už jsme výše zmínili, pro úspěšné opuštění místa činu je důležité rozhodnutí o optimální volby ústupové trasy. Jejich útek závisí na technickém zázemí a podmínkách, ve kterých se nachází. Dalším důležitým faktorem, na kterém záleží při úniku, je reakce bezpečnostních sil na útok. Součástí plánu na útek může být také zajištění úkrytu, ve kterém by mohli teroristé přečkat, než se celá situace uklidní.

5.7. Využití činu pro sledování cíle

Po samotném útoku následuje pro teroristy nejdůležitější část plánu a tím je dosažení primárních záměrů. Často je tato fáze zahájena vydáním prohlášení, které obsahuje několik cílů skupiny a dále překládá nějaké požadavky. Toto prohlášení je většinou adresováno samotné vládě. Často je útoků více, aby teroristé udrželi pozornost vlády a dosáhli tak svých cílů.

Znalost těchto taktik a technik je významný zejména v preventivním opatření a odhadu budoucích kroků teroristů. V oblasti terorismu i jiných formách konfliktů platí, že:

„K úspěšnému vedení boje je nutno znát nepřítele“¹⁸

¹⁸ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 48-51

6. Ochrana proti terorismu

6.1. Ochranné protiteroristické operace

Připravovat různá opatření až po provedení teroristického útoku, se ukázalo, jako velmi nákladné a neefektivní. V těchto případech se teroristů, vždy provést útok bez větších obtíží a ztrátách ve vlastních řadách. Z tohoto důvodu se začali přijímat určitá opatření a uzavírat spojení, které by mohli teroristy od jejich útoků odradit. Tato opatření jsou většinou ve formě preventivních ochranných operací. Jak dlouho a jak intenzivní tyto operace budou, většinou rozhodují politické a ekonomické aspekty. Obranné antiteroristické operace mají většinou globální charakter, to znamená, že se zabývají obranou nějakého území a více určitých cílů, které se na daném území vyskytují. Tento typ obrany nazýváme obranou teritoria.

Nejčastěji se ale ochrana proti teroristickému útoku zaměřuje na určité objekty, dopravní prostředky nebo samotné osoby. Preventivní opatření se provádí například při pořádání veřejných akcí, demonstrací nebo nepokojích.¹⁹

V další části bakalářské si více rozepíšeme ochranu různých aspektů

6.2. Ochrana teritoria

Tímto termínem se většinou vyznačuje určité území vymezené hranicemi. Takto můžeme chápat například město, okres, kraj, přírodní rezervace nebo dokonce i celý stát. Cílem těchto operací v rámci teritoria se považuje ochrana všech osob, budov, všech dopravních prostředků a všeho co se na daném území nachází. Pro kvalitní ochranu je důležité vyhodnocování všech možných informací, díky kterým se můžeme na teroristické útoky připravit nebo v případě útoku co nejvíce minimalizovat následky. Teroristické akce ještě můžeme také omezit díky nepřetržité zpravodajské a analytické službě díky, kterým informace získáváme.

Na základě všech získaných informací připravujeme plán, díky kterému jsme připraveni okamžitě povolát bezpečnostní jednotky. Plán pravidelně musíme novelizovat. Velmi důležité je, aby všechny složky, které plán obsahuje, byly v takovém stavu, aby mohly v případě teroristického útoku, být okamžitě v provozu a mohli zasáhnout.

¹⁹ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str 131

Součástí preventivní ochrany, také považujeme hlídkující policisty, kteří by měli registrovat každý příznak možného teroristického útoku a také by měli možné útočníky od samotného útoku odradit. Dále do preventivní ochrany počítáme i kamerové systémy nebo detektory, náhodné kontroly osob a vozidel a celní kontrolu. Všechny tyto opatření jsou prováděná neustále i když, zrovna žádné nebezpečí nehrozí. Pokud jsou tyto kontroly prováděny neustále a pravidelně, tak samotný teroristický útok ztěžují a zvyšují možnost odhalit teroristy ještě předtím, než se budou moc o nějaký atentát pokusit.²⁰

6.3.Ochrana informací

Ochranu informací považujeme za jednu z nejdůležitějších činností operace. A to jak z účelového tak i z ekonomického hlediska. Zabezpečujeme pouze informace, které by nás mohli nějakým způsobem ohrozit a informace, které nejsou určené široké veřejnosti.

System ochrany je zabezpečován v několika rovinách:

- V legislativní oblasti (zákonné normy, interní předpisy atd.)
- V personální oblasti (výběr vhodných lidí, jejich vzdělávání, příprava atd.)
- V režimové oblasti (stanovení jasných a jednoznačných pravidel a postupů při zacházení s informacemi)
- V oblasti technického zabezpečení (hardwarová a softwarová opatření, speciální technické vybavení atd.)²¹

²⁰ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 132

²¹ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 133

6.4. Ochrana důležitých objektů

Ochrana důležitých objektů patří mezi základní úkoly policie. Policie v tomto případě musí být organizovaná a průběžně musí aktualizovat své plány, své plány vypracovávají samostatně pro každý subjekt zvlášť, podle určitých podmínek, kde se subjekt nachází, jakou má subjekt funkci nebo význam.

Prostředky, kterými je objekty chráněn si rozdělíme do následujících skupin:

- prostředky mechanické (mříže, zámky, ploty, nerozbitná skla atd.)
- prostředky technické (detektory, rentgeny, komunikační prostředky, kamery atd.)
- ochrana fyzická (bezpečnostní personál)
- režimová opatření (identifikace osob, přístupové zóny, kontrola osob a zavazadel, omezení vstupu, časový harmonogram činnosti atd.)

Každý objekt je střežen rozdílně podle jeho důležitosti. Před některými vstupy jsou pouze značky nebo výstražné nápisy, aby varovali před vstupem neoprávněných osob. Tyto hranice jsou většinou monitorovány kamerovým systémem. Cílem monitorování, je zjištění narušení a varování ostrahy, že se v objektu pohybuje neoprávněná osoba.

Dále může být vstup do objektu zabráněn mechanickými zábranami, a tím jsou například ploty, které mohou být i pod elektrickým vedením a tím znemožnili se přes plot dostat.

V nejstřeženější části, můžeme narazit na personální ochranu, která může být vybavena obrannými prostředky (teleskop, paralyzér) nebo dokonce i zbraněmi.

Jsou, ale místa, kde podobná ochrana je zcela vyloučená a to jsou například, veřejné budovy, obchodní domy, banky, budovy státní správy atd. V těchto případech musí být bezpečnostní systém navrhnout tak, aby byl zároveň funkční a zároveň zabezpečoval určitou úroveň zabezpečení. Nejdůležitějším kritériem je, aby ostraha dokázala efektivně reagovat na případný útok. Tyto útoky, by se měli pravidelně trénovat na modelových situacích.²²

²² BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 133-134

6.5. Ochrana dopravních prostředků

Dopravní prostředky jsou v posledních letech velmi oblíbené cíle mezi teroristy. Na seznamu je už desítky útoků na letadla, vlaky, autobusy a dokonce i lodě. Ochrana dopravních prostředků využívá podobné prostředky, které jsme zmiňovaly v minulých kapitolách. V tomto případě, jsou ale tyto prostředky upravené tak, aby byly co nejefektivnější, protože v tomto případě, může být každá chyba katastrofální.

V letecké dopravě, je kladen velký důraz na režimová opatření a techniku. V tomto sektoru platí určitá konvence o mezinárodním civilním letectví ANNEX 17, ve které jsou vedené kapitoly k preventivní bezpečnosti a zabránění jakémukoliv nebezpečí. Ochrana letadel, stejně tak jako ostatní dopravní prostředky vyžadují dobré zvládnutí techniky a taktiky. Technika ochrany se soustřeďuje na ovladatelnost dopravního prostředku ať vozidla nebo i letadla, volby úniku, volba trasy a jiné dovednosti.

Ochrana dopravních prostředků je velmi nákladná jak na materiální zdroje, tak i na lidské zdroje a vzhledem k tomu, jak je komunikační síť rozsáhlá po celém světě, tak se nikde nedá zabezpečit úplně. Úrovně zabezpečení vždy souvisí s tím, jak velké riziko teroristického útoku je, například hrozba, že někdo unese letadlo je velká, proto je na letištích mnoho opatření, které by tomu měli zabránit.²³

²³ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 134

6.6. Ochrana osob

Při teroristickém útoku jsou nejvíce ohrožené osoby, kterou jsou nějakým způsobem nějak významný např. politici, vojenští generálové, vysoce postavení obchodníci nebo celebrity. Už jen to, že jsou známí, se stávají zajímavým cílem teroristického útoku. Unesení nějaké takové osoby, by mohlo vyvolat obrovský ohlas ve sdělovacích prostředcích a vyvolat strach u lidí okolo. Tyto osoby, často o tomto riziku vědí, takže jsou nějakým způsobem často chráněni. Často se setkáváme s tím, že pokud je nějaká osoba velmi významná, např. prezident, tak jeho ochranu zajišťuje celý tým profesionálních lidí, kteří mají k dispozici i špičkovou techniku a jsou dokonce i skvěle jak psychicky tak i fyzicky velmi dobře připravený.

Činnost ochránců je zaměřena na tyto činnosti:

- Vytvářejí ochranné formace, okolo chráněné osoby, jejichž účelem je minimalizovat riziko možného útoku, který je vedený z různých vzdáleností. V praxi to funguje tak, že je okolo chráněné osoby vytvořen živý štít, který má za úkol chránit osobu za každou cenu.
- Odhalování pozorovatelů, kteří se nějakým lůsem snaží získávat informace o střežené osobě, její ochrance a jejím režimu.
- Ochranné zpravodajství se zaměřuje na osoby nebo určité skupiny lidí, které by nějakým způsobem mohli střeženou osobu ohrozit.
- Zabezpečení okolí vytvořením bezpečnostního filtru, tím je dovolený kontakt střežené osobě pouze s osobami, který jsou prověřeny a bezpečný.
- Předběžná opatření, má za úkol eliminovat a připravit se na útok s dostatečným předstihem a připravit prostředí, ve kterém se bude chráněná osoba pohybovat.
- Zajištění bezpečného a rychlého přesunu, to zajišťuje výběr vhodného dopravního prostředku, ve kterém hrozí co nejmenší nebezpečí a volba nejideálnějších tras, které střeženou osobu dostanou na požadované místo co nejrychleji.
- Bezpečnost chráněné osoby, kterou zajišťuje osobní chránělec, ten se pohybuje v těsné blízkosti chráněné osoby a má za úkol v případě potřeby, co nejrychleji reagovat a ochránit chráněnou osobu, za každou cenu nebo ji dostat do bezpečného bodu.²⁴

²⁴ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 135

6.7. Ochrana veřejného pořádku

Stabilní společnost, která má jasně dané vztahy, která se opírá o objektivní právní řád, je pro teroristy přijatelná. Pokud by se teroristům povedlo, dosáhnout svých cílů, tak by to mělo za následek destabilizaci společnosti. Jedna z možností jak by se to teroristům mohlo povést, by bylo, vyvolání hromadných nepokojů, tím by narušili veřejný pořádek. Tím by museli zburcovat, velké množství osob, které by museli ztratit své zábrany a své chování by změnili na primitivní, tuto skupinu můžeme nazvat jako dav.

Dav vzniká buď zcela náhodou, nebo může být vytvořený uměle a záměrně rozburčován. Komunikace mezi členy davu není moc často verbální, ale jde tu spíš o projevy emocí a sugescí. Toto chování se postupně v celém davu rozšiřuje, až může dav změnit na primitivní skupinu lidí bez jakýchkoliv zábran a lidé tak začnou ničit vše, na co narazí.

Dav si můžeme rozdělit na tři kategorie. A tím jsou vůdci, účastníci a diváci.

Vůdci vedou dav a jsou prvotním zdrojem emocionální náказы a pobuřují ostatní.

Účastníci většinou náказu přijímají a bezmyšlenkovitě se nechají vést.

Diváci jsou jen pasivní účastníci davu, moc se neprojevují a spíše se účastní jen kvůli zvědavosti.

Čím déle toho shromáždění trvá, tím je větší pravděpodobnost, že se z diváků stanou účastníci. Chování davu se pohybuje od přátelství až po vyhrocené nepřátelství a agresivitu mezi účastníky. Dav se z jednoho pohledu může chovat zcela přátelsky a ohleduplně k okolnímu okolí a lidem, ale zároveň může bez problému zablokovat dopravu nebo dokonce i někoho napadnout nebo se dokonce i navzájem ušlapat. Často se chování jedinců v davu mění pod náporu alkoholu, proto se z původně dobře zamýšlené akce, může změnit nezvladatelná akce plná agresivity.

Příčiny, proč vznikají davy, studují policisté, ale i teroristé, protože znalosti, jsou velice důležité jak v obraně, tak i v útoku. Dav může být i cílevědomě manipulován a může být manipulován jak k fandění nějakému sportu nebo i k provedení státního převratu. K těmto potřebám dokonce teroristé sami školí vůdce, kteří se v davu vynoří a připravují pro vystoupení ostatních teroristů vhodné podmínky a atmosféru.

Každý dav může znamenat potencionální nebezpečí, z toho důvodu je velmi důležité monitorování chování všech účastníků davu, vyhodnocovat náladu lidí a stanovit úroveň možného nebezpečí, na které by se bezpečnostní složky měli připravit.

K náhodným shromážděním dochází jen velmi výjimečně, většinou se můžeme na taková shromáždění připravit, kvůli různým indiciím. Často jsou oficiálně plánované akce, u kterých se předpokládá, že bude na místě velký dav lidí. Díky tomu se včas mohou bezpečnostní složky připravit, v případech pokud půjde o přátelskou sešlost, jako je například fotbalový pochod atd. Tak bezpečnostní složky jen dohlížejí a nijak bezdůvodně na dav neútočí, pokud je vše v pořádku. Vždy, je ale nutné prostory nakonec vyklidit, a proto se bezpečnostní složky snaží v přátelském duchu, aby dav nevyburcovali a nezačaly problémy.

V opačném případě, pokud je použití síly a násilí nutné, musí být síla použita v takové míře, aby to udrželo veřejný pořádek. V každém případě musí být použitá síla pouze v souladu se zákonem a musí respektovat práva zúčastněných osob a nesmí být nikdo ohrožen na životě. V žádném případě však nesmí dojít k tomu, aby účastníci vnikli do chráněných prostorů.

Chování bezpečnostních složek, ale musí vycházet z analýzy situace. Při této analýze musí bezpečnostní složky počítat i s tím, že se chování davu může náhle změnit a bude třeba zasáhnout větší silou. Pro tyto případy, by měli mít bezpečnostní složky připravené i záložní síly, které by v případě potřeby zasáhly. Pokud by se dav začal chovat agresivně a začalo by mezi účastníky násilí, nebo by se začalo ničit okolí, je také velice nutné, aby bezpečnostní složky vyhledali vůdce davu, to by v některých případech mohlo ostatní účastníky uklidnit.²⁵

²⁵ BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7. Str. 136-137

II. PRAKTICKÁ ČÁST

7. Cíl práce

V teoretické části bakalářské práce jsme si popsali co to je terorismus a sebevražedný terorismu, historii terorismu, formy terorismu, jaké známe teroristické skupiny ve světě, jaký pohled mají islamisté na sebevražedný terorismus a jaké fáze terorismus má.

V praktické části bakalářské práce budeme analyzovat vybrané sebevražedné útoky ve světě, budeme zkoumat situaci před útokem, možné příčiny útoku, jak útok probíhal a jaké následky útok měl.

8. Vybrané sebevražedné teroristické útoky:

- 11. září 2001 USA, New York
- 3. září 2004 Rusko, Beslan
- 7. července 2005 Velká Británie, Londýn

8.1.11. září 2001 USA, New York

Útok z 11. září 2001 je považován, za nejhorší sebevražedný atentát všech dob. Tento útok je do dnes nejhroznější teroristický útok, který lidstvo poznalo, a který otrásl celým světem a navždy změnil dějiny. Tímto útokem bylo dokázáno, že na světě neexistuje žádné místo, které je naprosto bezpečné a neexistuje žádný čin, kterého se člověk nedokáže dopustit.

8.1.1. Průběh útoku

Na provedení tohoto útoku, který otrásl celý svět, stačilo atentátníkům jen několik hodin.

Celé to začalo v 7:00 ráno toho dne, kdy se první atentátníci dostávají přes letištní kontrolu v Bostonu na letišti Logan International airport. Původně měli nastoupit do letadla a letět do Los Angeles. Do letadla nastoupí 5 členů organizace Al-Káida a dalších 5 členů nastoupí do letadla jiného letadla United Airlines.

V roce 2001, na letištích ještě nebyli tak velké kontroly a na palubu letadla se mohli pronášet kovové předměty a dokonce i kapesní nože, díky kterým atentátníci převezmou vládu nad letadlem a pobodají několik cestujících.

Letadlo, které posledních 30 minut před nabouráním do jedné z věží, přestalo komunikovat s letištěm a změnilo směr zpět na New York. V 8:46 nabourá první letadlo do jedné z věží Dvojčat, která jsou známá také jako World Trade Center na dolním Manhattanu.

O 16 minut později přilétá další letadlo a plnou rychlostí bourá do Jižní věže. Tuto událost sledovalo stovky tisíc lidí po celém světě.

Další z útoků, který je součástí atentátu na Dvojčata v New Yorku je útok na Pentagon ve Washingtonu D. C. (Americké ministerstvo obrany), který se stal toho dne v 9:37. Další z letadel společnosti American Airlines, půl hodiny po startu, přestalo komunikovat s letištěm a okamžitě změnilo směr a poté nabouralo do největší budovy na světě a tím zabili 125 lidí.

Necelou hodinu po zásahu do věží, přibližně v 9:59 se jeden z těžce poškozených mrakodrapů začne hroutit k zemi a zemře v něm 630 lidí.

Ve vedlejším mrakodrapu, ještě než se také začne hroutit k zemi, začnou umírat lidé kvůli spodinám z kouře a kolem 200 lidí se rozhodne urychlit si smrt skokem dolů a někteří ještě stihnou zavolat svým blízkým a naposledy se s nimi rozloučit.

V Tento den se stal ještě jeden útok a to letu 93 společnosti United Airlines z Pennsylvanie z letiště v New Jersey do San Francisca, měl jediný krátké zpoždění, díky kterému se posádka dozvěděla o předchozích útocích. I přes to se 4 únoscům povedlo díky kapesním nožům, převzít vládu nad letadlem, při přebírání kontroly letadla ubodali část posádky a několik cestujících, kteří se snažili vzdorovat.

Na rozdíl od předchozích letů, se cestující dozvěděli o předchozích útocích a rozhodli se tento útok za každou cenu odvrátit a tak začali o své životy bojovat. Bohužel, když se už cestující začali dostávat do kabiny letadla a už téměř atentátníky přemohli, se atentátníci rozhodli, zabít alespoň je, a tak nasměrovali letadlo dolů, do polí v Pennsylvanii. Je jasné, že tento útok měl zničit další ze Symbolů Ameriky, buď Bílý dům, nebo budova Kongresu

V 10:28 se začalo dít nevyhnutelné, začala se řídit k zemi i druhá věž dvojčat a sebou vzala i přilehlý hotel Meriot. Celé okolí je pokryté jemným a zdravotně velmi nebezpečným prachem. V této budově zemřelo přes 1300 lidí. Dokonce zemře i přes 400 záchranářů, kteří se za každou cenu snaží pomáhat.

Tento útok změnil celou Ameriku a celý svět a také změnil myšlení všech lidí na světě. Dokázal světu, že nikde není bezpečno a lidé dokážou spáchat naprosto vše. Díky tomuto útoku, se také zpřísnili kontroly na všech letištích na světě.

8.1.2. Časová osa

- 8:46 první letadlo narazilo do první věže WTC
- 9:03 druhé letadlo narazilo do druhé věže WTC
- 9:43 třetí letadlo narazilo do Pentagonu
- 10:05 Jižní věž WTC se zřítily
- 10:28 se zřítily druhá věž WTC
- 10:48 čtvrté letadlo spadlo do polí v Pennsylvanii²⁶

8.1.3. Důsledky atentátu

Největší důsledky měl tento teroristický útok na bezpečnost, od této chvíle se posunula bezpečnost na letištích na úplně jinou úroveň a to především v kontrolách osob. Od této chvíle se sbírají otisky prstů, sbírají fotografie cestujících, zakázali se přenášet na palubu letadel kovové nebo ostré předměty. Bezpečnost se zvýšila úplně všude i mimo letiště.

Velké důsledky tento útok přinesl v ekonomických ztrátách, jen co se týče pojistných plnění, tak ty přesáhly více jak 40 miliard dolarů

Obrovský důsledek, bylo také to, že mnohonásobně stoupla cena ropy a cestovní ruch se nížil na minimum, kvůli strachu z létání, který lidé měli.

²⁶ *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str. 528

8.1.4. Příčiny atentátu

Už když k atentátu došlo, tak naprosto všem bylo jasné, že se jednalo o teroristický útok a okamžitě začalo pátrání po tom, kdo za útokem stojí. Podle prvních informací se jednalo o 19 mužů, kteří byli pevně odhodlaní při atentátu zemřít. Atentátníkům se povedlo unést 4 letadla téměř bez nějaké větší námahy a to díky kontrole na letišti, která nebyla moc pečlivá. Dokonce jim byly nechány i nože, které si mohli vzít na palubu letadla. Dále je na vině to, že kontroly neprováděli státní firmy, ale soukromé společnosti. Zaměstnanci soukromých společností nejsou natolik proškolení, a tak kontrolu cestujících podcenili.

Vekou část viny mají také tajné služby a federální policie, které měli na starost rozpoznávat podezřelé osoby a tím zabránit možnému útoku.

8.1.5. Hledání atentátníků

Ikdyž všem bylo naprosto jasné, že za útokem stojí nějakí islámští extrémisté, tak se nesměla vyloučit možnost, že za útokem může stát i nějaká ultrapravicová skupina nebo nějakí jednotlivci, kteří bojují proti vládě. Po pečlivé přezkoumání všechny stopy vedly k tomu, že za útokem stojí vůdce teroristické skupiny Al-Káida Usáma bin Ládín. S těmito důkazy poté USA, přesvědčila celý svět, že je Usáma bin Ládín vinen, a také požádala Talibán, který vládne v Afghánistánu o jeho vydání. To však Talibán odmítl a na to USA vyhlásila Talibánu válku, kvůli poskytnutí ochrany Usámi bin Ládina.²⁷

²⁷ *Světový terorismus: encyklopedie*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4. Str 528

8.1.6. Al-Káida

Al-Káida, je jedna z nejznámějších teroristických organizací na světě, v době útoků vedl Al-Káidu Usáma bin Ládin. Cílem této organizace je šíření víry do všech zemí na celém světě a za největšího nepřítele považují USA, které viní za drancování Arabské půdy, kvůli těžbě ropy.

8.1.7. Konspirační teorie

Po tomto útoku se objevilo mnoho teorií o samotném útoku. A to takové, že například, že za útokem nestojí samotná Al-káida, ale že za útokem stojí Americká vláda, buď že o útoku věděla a nevarovala před ním nebo dokonce útok sama naplánovala. Podle mnohých lidí není možné, aby se tak velké mrakodrapy zřítily, podle mnohých teorií, byly už dopředu připravené výbušniny, které byly chvílí po nárazu letadla odpáleny a zapříčinily zřícení obou věží.

Já sám osobně, této teorii taky trochu věřím. I podle mého názoru o útoku Americká vláda musela vědět. Povést se unést čtyři letadla najednou je podle mého názoru hodně velká náhoda a také samotné zřícení věží je zajímavé. Když se podíváme na záběry z 11. září, tak se věže po nárazu letadla ani nehnou a z ničeho nic po nějaké době se začnou řídit přímo dolů, jak kdyby to byl řízený odpal, podle mého názoru, kdyby se měla věž zřítit, když byla poškozená z jedné strany, tak by její zřícení vypadalo jinak.

8.2. 3. září 2004 Rusko, Beslan

3. září 2004 si Rusko připomíná jako jeden z nejhorších teroristických útoků co se kdy stal. Den, který měl být pro všechny radostný, protože začátek nového školního roku, je vždy v republikách bývalého Sovětského svazu velký den. Pro mnoho dětí to měl být úplně první školní den, děti, které také doprovázeli jejich rodiče a prarodiče.

8.2.1. Průběh útoku

Celý tento teroristický útok začal už 1. září 2004. O tomto dni moc dobře ví Muslimské komando, které je přes noc ukryté v nedalekém lese, komando má několik desítek členů Čečenců a Ingušové a jejich věk se pohybuje mezi 25 a 35 lety. Všichni účastníci teroristického útoku si prošli několika bitvami v bitvě za nezávislost, který se Rusko snažilo zabránit.

Všichni teroristé jsou těžce ozbrojeni a někteří z nich na sobě mají i na těle přidělané výbušniny. Ve chvíli kdy ozbrojené komando dorazí ke škole, tak okamžitě začnou střílet a začnou nahánět všechny děti i rodiče do školy a tím uvězní přes více než 1100 lidí. Dokonce si vyberou přibližně 20 lidí, od kterých by jim mohlo hrozit nějaké nebezpečí, a mohli překazit jejich plán a oddělí je od ostatních. V této chvíli vybuchne první bomba, přidělaná na jednom z útočníků, podle výpovědí, to byl dálkový odpal od vůdce útoku.

Výbuch zabil 2 členy komanda a velkou část několika vybraných oddělených rukojmí, ti co výbuch přežili, jsou donuceni lehnout si na zem a poté je teroristé bez milosti zastřelí.

Zbytek dětí a rodičů jsou nahnáni do velké tělocvičny, kterou teroristé kompletně zbarikádují a podminují. Podle výpovědí přeživších měli teroristé některé zbraně a výbušniny už dopředu schované ve škole.

Teroristé drží rukojmí v oknech jako živé štíty, únosci odmítají výměnu dětí za dospělé, děti drží bez vody a o hladu. Mají jen jediný požadavek, stažení Ruských vojsk z Čečenska.

Kladení ostatních podmínek mají následující:

- Vypnutí elektřiny a telefonních linek 10 rukojmí.
- Každý zraněný únosce 20 rukojmí.

- Každý mrtvý 50 rukojmí
- Zemře teroristů 5, tak ostatní teroristé zabijí všechny ostatní rukojmí v budově.

Druhý den, teroristé pustí do budovy za účelem vyjednávání generála Ruslana Ausheva, bývalého Ingušského prezidenta, který je velmi uznávaný mezi lidmi, alespoň jemu se podaří vyjednat propuštění matek s malými miminky, celkem budovu opustí 15 malých dětí a 11 žen, starší děti, ale musí nechat uvnitř.

Generál Aushev(Oušev), z budovy vynese dopis Čečenského velitele Šamila Basajeva, který byl určen Ruskému prezidentu Vladimíru Putinovi. V dopise žádá prezidenta Putina, aby byla v Čečensku uznána nezávislost, pokud jeho nárokům vyhoví, bude mír. Putin, ale v této situaci nemůže přijmout.

Mezi tím co se teroristé snaží vyjednávat, v tělocvičně, tělocvična je přeplněná, děti začínají být vyčerpané, dehydratované a začínají omdlévat. Kvůli nesnesitelnému horku, je mnoho dětí i dospělých jen ve spodním prádle. Teroristé se snaží všechny, tak vyčerpat, aby až se začne bojovat, neměli ani sílu utíkat.

Třetí den, 3. září 2004, se krátce po 13:00 ozvou z budovy dva výbuchy, podle svědků se odpálili dva atentáčníci, kteří tento útok od začátku brali jako sebevražednou misi. V této chvíli začínají Ruské jednotky útočit na školu, bez ohledu na to, kolik útok přinese obětí. Školu dobývají pomocí obrněných vozidel, tanků a dokonce i vrtulníků, únosci se, ale zuřivě brání.

Po Ruském útoku zemře 334 rukojmí a další stovky jsou zranění, speciální Ruské jednotky přijdou o více než 10 mužů, také zemře 31 teroristů a jen jeden zatčený. Jestli některý z atentáčníků utekl, se dodnes nezjistilo.

Beslamská tragédie, je dodnes považována, za jeden z nejhorších sebevražedných atentátů, co se kdy stala.

8.2.2. Co předcházelo útoku

Podle možných příčin, proč teroristé zaútočili na základní školu, bylo to, že se Čečenci chtěli pomstít za to, že dne 9. května 2004 se začali vyostřovat vztahy mezi Ruskem a Čečenskem. Toho dne byl prezident Čečenské republiky Achmad Kadyrov a předseda parlamentu Husejn zavražděni při příležitosti oslav vítězství nad fašismem explozí bomby, která byla přidělaná na tribuně.

2 měsíce po tomto incidentu se čečenští separatisté soustředili na město Nazran, kde provedli útok, tento útok si vyžádal 80 obětí. Další útok se uskutečnil v srpnu, tentokrát si sebevražední atentátníci vybrali za svůj cíl dopravní letadla, ve kterých se odpálili. Tímto činem zabili 90 lidí.

Jen několik málo dní na to se soustředili na stanici metra Rižskaja v Moskvě, kde se odpálil další sebevražedný atentátník. Tento útok si vyžádal 10 obětí a dalších 50 jich bylo zraněných.

Všechny tyto atentáty, se považují za pouhou přípravu na brutální útok na školu.

8.2.3. Důsledky atentátu

Po tomto útoku se v každé Ruské škole, zavádí četná bezpečnostní opatření, další rok před začátkem školního roku, se všechny školy před začátkem, museli zkontrolovat bezpečnostními složkami i policejními psi, aby nemohlo dojít ke stejnému incidentu jako v roce 2004. Od této doby také musí být v každé škole povinně nainstalovaná nouzová signalizace, díky které se po jejím spuštění mají být bezpečnostní složky schopné reagovat do tří minut. Jako další bezpečnostní prvek musí mít každá škola opatřena bezpečnostním certifikátem, který musí potvrdit 10 inspektorů, dále policisté, lékaři i požárníci.

V Ruských školách, které jsou v metropoli, budou v bezprostřední blízkosti škol také hlídkovat příslušníci policie a vstup do školy bude povolen jen rodinným příslušníkům, učitelům a dětem.

8.3. 7. července 2005 Velká Británie, Londýn

7. července 2005 si Velká Británie do dnes připomíná hrozný sebevražedný útok na nevinné lidi v centru Londýna, který za sebou zanechal mnoho nevinných obětí.

8.3.1. Průběh útoku

Dne 7. července 2005, došlo v centru Londýna ke čtyřem sebevražedným atentátům. Během dopravní špičky ve vozech MHD. Tři atentátníci se nechali vybuchnout v soupravách metra a čtvrtý atentátník se nechal vybuchnout v patrovém autobuse. Tento atentát měl na svědomí 50 životů a více než 700 lidí bylo těžce zraněno.

Všechny výbuchy následovali krátce po sobě. V 8:50 vybuchly dva vlaky najednou a to vlak mezi stanicemi metra Kings Cross a Russell Square. A Další vlak explodoval ve stanici metra Edgware Road.

Třetí výbuch následoval krátce po tom, v 9:46 Kings Cross, Old Street, Moorgate a Russell Square.

Pouhou minutu na to následuje výbuch v autobuse č. 130 mezi Marble Arch a Hackney Wick v Upper Woburn Place.

Tyto atentáty okamžitě, přerušili provoz veškeré hromadné dopravy v celém Londýně.

První výbuch měl na svědomí 7 mrtvých a 171 zraněných. Po dalším výbuchu ve stanici Edgware Road zemřelo 6 osob a 163 se zranilo. Mezi stanicemi Kings Cross a Russell Square bylo mrtvých 26 osob a zraněných bylo až 340. Při výbuchu autobusu zemřelo celkem 13 osob a 110 se jich zranilo. Všichni atentátníci, při jejich atentátu zemřeli, celkem tento atentát měl na svědomí 52 osob a více než 700 zraněných.

K těmto útoků se přihlásila teroristická organizace Al-Kaida

8.3.2. Velká Británie před útokem

Velká Británie je považována za jednu z nejsilnějších velmocí už od 18. století. Velká Británie je členským státem OSN, Jadernou velmocí a členem skupiny G7, dále je velmi důležitá politická, ekonomická a vojenská síla světového měřítká. Dále je Velká Británie jedním ze zakladatelů NATO, je členem EU a Rady Evropy.

Velká Británie je jedna z nejvyspělejších ekonomických zemí světa, která má velké výdaje na obranu. S USA tvoří tzv. Angloamerickou Alianci. Velká Británie je největší spojenc USA a to dokonce i v boji proti terorismu.

8.3.3. Důvody útoku

Důvod proč, byl tentokrát útok směřovaný na Londýn, se považuje to, že Velká Británie okupovala Irák i po skončení operace Irácká svoboda jako jedna z okupačních sil. Velká Británie chtěla okupovat Irák do té doby, než začne být stabilní a bezpečný, protože pokud by Velká Británie stáhla svá vojska, tak by to v Arabském světě bylo považováno za prohru. Takže se tento útok stal, kvůli Okupování Iráku i po skončení operace, jako pomsta. A také jako trest pro premiéra Blaira, který podporuje USA v boji proti terorismu

8.3.4. Atentátníci

Pouhé dva dny po atentátu, se policii povedlo najít identitu všech sebevražedných atentátníků, které zveřejnili. Všichni atentátníci byli Britové s pákistánským původem a byli to Shehzad Tanweer, kterému bylo 23 let, Mohammad Sidique Khan, kterému bylo 31 let, Germaine Lindsay, kterému bylo 20 let a Hasib Hussain, kterému bylo pouhých 19 let. Všichni tyto atentátníci se před útokem sešli ve stanici Luton. Společně nasedli na vlak ve stanici Kings Cross v centru Londýna, kde se všichni rozdělili.

Dokonce se policistům povedlo vypátrat i byty. 12. Července policie vypátrala byt v ulici 18 Alexandra Grove, Leeds. Podle průzkumu bytu policie zjistila, že všechny bomby byly po domácku vyrobené a každá z nich obsahovala 2-5kilogramů výbušnin. Všechny bomby byly směsí koncentrovaného peroxidu vodíku a drceného pepře, dále ve výbušninách byly improvizované rozbušky, které obsahovali peroxid acetonu.

8.3.5. Napodobitelé

Tento útok se snažila zopakovat další čtveřice muslimských Britů. 21. července Britská policie našla v metru několik nevybuchlých bomb. O další atentát se pokoušeli Muktah Said Ibrahim, kterému bylo 28 let, Yassin Hassan Omar, kterému bylo 25 let, Ramzi Mohammed, kterému bylo 24 let a Hussein Osman, kterému bylo 27 let. Tito mladíci se pokusili o podobný atentát ze 7. července.

Tito atentátníci měli v plánu odpálit výbušniny, ve třech linkách metra a jednom autobusu, stejně tak, jak se stalo při prvním útoku. Chtěli použít bomby na bázi peroxidu vodíku s přidanými hřebíky. Naštěstí jim selhaly detonátory.

Všichni atentátníci, co se snažili napodobit útok, byli odsouzeni k doživotnímu trestu ve vězení, s tím, že mohou požádat o zkrácení trestu po uplynutí 40 let. Všichni ze skupiny u soudu tvrdili, že výbušniny nebyly funkční a mělo to být považováno za pouhý protest proti válce v Iráku, nechtěli nikoho zabít ani zranit.

Závěr

Tato bakalářská práce pojednává o problematice terorismu a sebevražedného terorismu jak v České republice, tak i v celém světě. Celý svět se neustále vyvíjí a to dává atentátníkům nové možnosti jak zaútočit na vybrané cíle.

Teroristé využívají možnosti volného pohybu a téměř bezproblémového cestování po celém světě. I když bezpečnostní složky pracují na maximum, tak i přesto, teroristé nacházejí chyby v systémech, které využívají k dalším atentátům.

V teoretické části mé bakalářské práce jsme si popsali, co to terorismus je, co je to sebevražedný terorismus, dále něco o Islámu jako náboženství, formy džihádů, jak teroristé plánují útoky a jaké kroky podnikají k úspěšnému útoku a také jak se svět připravuje na případné útoky.

V praktické části mé bakalářské práce, jsme si vybrali podle mého tři nejhorší sebevražedné útoky ve světě a podrobněji jsme si je rozebrali. Co útokům přecházelo, jak útok probíhal a jaké následky útoky přinesli světu.

Terorismus, ať máme na mysli sebevražedný, náboženský nebo jiný z mnoha forem terorismu, tu vždy byl, je a bude. V současnosti, se tento fenomén stále více a více rozšiřuje, kvůli velké migraci z východních států do Evropy. Migrace je také jeden z hlavních důvodů, proč se ostatní lidé začínají tohoto fenoménu bát a snaží se proti němu dělat více bezpečnostních opatření.

Seznam použité literatury:

NEKOLA, David. *Islám a terorismus*. V Pstruží: Lukáš Lhoťan, 2017. ISBN 978-80-906030-8-0.

Perspektivy západní civilizace a pět let globálního terorismu: sborník z konference. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2006. ISBN 80-210-4003-3.

ŠTURMA, Pavel, Veronika BÍLKOVÁ a Jana NOVÁKOVÁ. *Mezinárodní a evropské instrumenty proti terorismu a organizovaném zločinu*. Praha: C.H. Beck, 2003. Právní instituty. ISBN 80-7179-305-1.

FILIPEC, Ondřej. *Fenomén terorismus: česká perspektiva*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2017. ISBN 978-80-244-5040-7.

MIKA, Otakar J. *Současný terorismus: řešení krizových situací*. Praha: Triton, 2003. ISBN 80-7254-409-8.

Světový terorismus: encyklopedie. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-340-4.

BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-1-7.

BRZYBOHATÝ, Marian. *Terorismus*. Praha: Police History, 1999. ISBN 80-902670-4-1.

JAKL, Ladislav, LOUŽEK, Marek, ed. *11. září 2001: deset let poté : sborník textů*. Praha: CEP - Centrum pro ekonomiku a politiku, 2011. ISBN 9788087460061